

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR IN DOMO ALTARIA

XXII. ÉVF. 1922 JUNIUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Ullői-út 77.

Ára egy évre 60 korona.

Egyes példány 6 kor.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda r. t

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPIULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula:* Reménységünk. — *Eöri János:* Úrnapi ének. — *Anonyma:* Jézus Szívéhez. — *M.:* Az új Jézus Szíve miséből. (Elmélkedésre.) — *Aquinói Szent Tamás az Oltáriszentségről:* Az isteni bőkezűség legnagyobb bizonyossága. (Fordítás.) *Eöri János.* — *Hidasi József:* A Szentlélek a papokról. — Imádság a római Eucharisztikus Kongresszusra. — *Oltáregyleti élet.* — *Krónika.* — Liviettó folytatása — helyszüke miatt — a jövő számban.

Lelki élet könyvei. Pannonhalmáról, a magyar katolicizmus szülőföldjéről, új vállalat iudult meg: «Lelkiélet Könyvei» címen *dr. Szunyogh Xav. Ferenc szerkesztésében.* Amint valamikor innen indult meg hódító útjára a katolicizmus, úgy akar Pannonhalma ezzel a sorozattal új lökést és új erőt adni a katolikus újjászületésnek. A mai magyar bencések e vállalattal méltóknak mutatkoznak őseikhez, mert mint azok egykor a magyar népet a katolikus hitre vezették, most az utódok ezt a katolikus hitet akarják új lánggra lobbantani.

A «Lelkiélet Könyvei»-nek célja: a bensőséges katolikus élet felkeltése az aszketikus irodalom klasszikus műveinek lefordításával és a katolikus hívők közt való elterjesztésével. A lelkiélet különböző igényeinek megfelelően a vállalat több sorozatra oszlik. Eddig két sorozat jelent meg: az egyik az imádkozó Egyház lelki életét, a liturgikus vallásosságát akarja megismertetni; ez az «Ecclesia orans», amelynek a legelső kötete: *Beauduin Lambert:* «Az Egyház lelkiélete» *dr. Szunyogh* kitűnő fordításában nem rég hagyta el a sajtót. A másik sorozat keresztény őseink, a katakombák katolikusainak életét akarja újra feléleszteni. Mivel ennek a szellemnek megőrzői a bencés aszketikus írók voltak, azért ennek a sorozatnak a címe: «Bibliotheca Benedictina». Eddig két kötet jelent meg belőle: *Germain Morin* könyve: «Keresztény őseink élete és a monasztikus szerzetes-eszmény» és *Blosius Lajos* klasszikus műve: «A tökéletesség felé». Rövidesen megjelenik ennek a sorozatnak a harmadik kötete is: *Herwegen Ildefonzótól:* «Szent Benedek jellemrajza» és *Hemotinne Pius:* «Napló a jó Isten számára».

A program szerint a legközelebb megindul a C) sorozat; a «Bibliotheca Dominicana», *Nagy szent Albert, Aquinói szent Tamás, Szienai szent Katalin, szent Vince* legszebb műveinek fordításával, valamint a D) sorozat: «Korunk írói» *Fáber Vilmos:* «Mindent Jézusért», *Tissot:* «A bensőséges élet» művek kiadásával.

Az «Ecclesia Orans» legközelebbi kötetei között megjelenik a zoltárok fordítása párhuzamos latin szöveggel, rövid magyarázatokkal.

Kongregációk, papnevelőintézetek, apáca zárdák stb. tagjainak és általában minden kereszténynek, aki lelki életet akar élni nélkülözhetlenek lesznek a «Lelkiélet Könyvei», melyek a Szent-István-Társulat bizományában kaphatók. Külső kiállításuk csinos, áruk pedig, a mai viszonyokat tekintve, olcsók.

<i>Germain Morin:</i> A monasztikus szerzetes eszmény	30 kor.
<i>Blosius Lajos:</i> A tökéletesség felé	30 »
<i>Beauduin Lambert:</i> Az egyház lelkiélete	80 »
<i>Herwegen Ildefonz:</i> Szent Benedek jellemrajza	100 »
<i>Hemptinne Pius:</i> Napló a jó Isten számára	— »

Reménységünk.

RÓMAI oltáriszentségi nagygyűlés és a vele lelkiegyesülésben a világ minden részében rendezett eucharisztikus ünnepek mindenfelé megdobogtatták a szíveket és fellángoltatták bennük a lelkes szeretet tüzét. Éljen Jézus, a mi szívünk és lelkünk királya! Ő uralkodjék közöttünk! Boldogulásunkat Tőle, csak egyedül Tőle várjuk; Ő a mi Reménységünk!

Bár az egész világ szíve ugyanezen érzelmektől dobogna! Az áldott Üdvözítő végtelen jósága elég okot adott erre. A legfölségesebb Oltáriszentség szerzése olyan nagy szeretetről beszél, hogy a hívőlélekkel gondolkodó ember alig bírja el, majd meghal szégyenében, alázatosságában a szeretet e csodája láttára. És ennek a szeretetnek mélységéből új szépségek törnek elő. Alacoque Szent Margit előtt kilép a szentségházból a fehérpalástos Szeretet és Szívét kínálja a világnak. Kinyilatkoztatásaiban valósággal könyörög, hogy az emberek engedjék meg, hogy segítsen rajtuk. Csak egy kis figyelmet, csak egy kis szeretetet! és az Ő irgalma tovább fog építeni. Micsoda biztatás! Milyen ösztönző bátorítás! Emeljük fel tekintetünket és nézzünk arra a szent Szívre. Ő irgalom! Ő szeretet! Te vagy a mi Reménységünk!

Ha Jézus Szentséges Szívét megismertük, ha szellemével töltöttünk, mibennünk is él a vágy: minél többeket megismertetni, lehetőleg minden embernek kincstárává tenni az eucharisztikus szent Szívét. Mennyi vigasztalás, mennyi megértés, mily nagy életerő, mekkora szeretet kínálkoznak a Szentséges Szívből! Legyünk apostolaivá! Vigyük el szenvedő testvéreinket Hozzá, hadd lássák, hadd érezzék meg, «mily édes az Úr», hadd boruljanak oda, mint János egykor a Mester isteni keblére és hadd gyarapítsák e minden dicséretre és imáadásraméltó Szent Szív tisztelőinek boldog csapatát. Hadd vigyék szét embertársaik közé a Szent Szívnél kapott életet, hadd énekeljék tele lelki megújulásukban a Szent Szív dicséretével a földet: «Amerre napsugára fényét löveli szét, minden dicsérje, áldja Jézus kegyes Szívét».

Dr. Mátrai Gyula.

ÚRNAPI ÉNEK

(Bauda Slon.)

Dicsérd Sion a Megváltót,
A vezért és a jó pásztort
Égbeszálló énekkel.

Ahogy csak birsz, oly merész légy:
Föl nem érte Őt lángész még
S jól dicsérni képtelen.

Énekelni ritka téma;
Élő s éltető kenyér ma
Bámulandó látványunk.

Hisszük, mifse kéfelkedvén:
Ez volf ott a búcsuestén —
Ott adá ezt Krisztusunk.

Légyen víg és légyen teljes,
Szépséges legyen és kedves
Ujjongó dicséretünk!

Ünnepünk van, melyen arra
Hogy' lett oltár áldozatja,
Vissza rá emlékezünk.

Új szövetség új királya
Asztalán a régít váltja,
Új husvétot ő helyére.

Ó törvényre a nagy újság,
Jelképekre a valóság,
Éjszakára nap kele.

És mit Krisztus akkor mívelt:
Meghagyá: fegyük mi is ezt
Emlékére, mindenkor.

Szent parancsát megfogadva
Üdvösséges áldozatra
Szentelünk kenyért és bort.

Vallja minden hittel élő,
Hogy fest lesz ezen kenyérből
És vér lesz ezen borból.

Mit nem látsz és föl nem foghatsz,
A lelkes hit állítja azt:
Igy van ez csodás módon.

A többféle színek bévül,
— Mik jelek csak, lényeg nélkül —
Nagy csudákat rejtenek.

A kenyér test, az ifal vér,
Ám a Krisztus mégis ott él
Mindkettőben teljesen.

Azzal, hogy magunkhoz vesszük,
Szét nem osztjuk, meg nem törjük:
Sértetlen lesz a miénk.

Egy ha veszi, vagy ha ezen,
Mind megkapja Őt egészen
S nem lesz bennük semmivé.

Élnek véle jók és rosszak,
Sorsuk mégis más azoknak:
Élet érte vagy halál.

Jónak élte, rossznak veszte:
Bár mindkettő Őt élvezte,
Végül mégis mást talál.

Hidd és tudd: a főredékben
Annai van, mint az egészben,
Hogyha ott a szentmisében
E szentséget megtörök.

Nincs szakítás a lényegben:
A jelig hat s nem mélyebben:
Sem alakban, sem helyzetben
Krisztus nem kisebbedik.

Im kenyére angyaloknak
Étke lett a vándoroknak:
S mert van szánva a fiaknak,
Ne érintsék az ebek!

Jelképekben képe mása:
Izsáknak föláldozása,
És a manna és a pászka,
Előképek mindezek.

Jó pásztor s valóban étünk,
Jézusunk, irgalmaz nekünk:
Védelmezz és táplálj bennünk,
Boldogságunk hadd elérnünk
Túl, az élők otthonát.

Aki meg tudsz fenni mindent
S itt magaddal táplálsz minket:
Ott is ültess asztalódhoz
Társaidként örökségben,
Szentjeid közt fön az égben.

Ford.: Böi János.

Az új Jézus Szive miséből.

(Elmélkedésre.)

PARAY LE MONIAL-nak, — ahol az Úr Jézus az ő Szentséges Szive kinyilatkoztatásait Ala-coque Szt. Margittal közölte, — külön szent-miséét «Egredimini» engedélyezett a Szent-szék. Ehhez a szentmiséhez külön prefációt (a szentmisében a szanktuszt megelőző gyönyörű dallamú ének) is írtak, amelynek használatára Paray Le Monial szintén engedélyt kapott. A prefációban annyi szépség és annyi gondolat van, hogy június hónapra elmélkedési anyagul ideiktatjuk fordítását: «Mindenható Urunk, szentséges Atyánk, örök Isten valóban méltó és igazságos; kötelező és üdvös, hogy Neked mindenkor és mindenhol hálát adjunk, a mi Urunk Jézus Krisztus által. Aki

földön jártában a szelídség és alázatosság példáját nyújtotta Szentséges Szívében, amelyet a kereszten a katona lándzsája által nyitott meg, hogy irgalmának szentélye mindenkor tárva álljon. E Szív ugyanis az isteni szeretetnek kincsesháza, melynek gazdagságából mindenki meríthet, e Szív az élet kiapadhatatlan forrása, amelyből minden erénynek kegyelme csörgedezik szünet nélkül. Ez a szeretetnek szent trónja, ahol az igazakat nyugalom, a bűnösöket menedék, a szomorúakat vigasztalás és a lankadtakat az erő forrása várja. Azért tehát az angyalokkal és arkangyalokkal, a trónokkal és fejedelemségekkel és a mennyei sereg minden dandárjával a Te dicsőséged himnuszát énekeljük szüntelen hangoztatván: Szent, Szent, Szent, Szabaoth Ura Istene.» M.

JÉZUS SZIVÉHEZ.

Mesebeli fündérkirályom,	Tied a lelkem vágyódása,
Valóra vált csodaszép álmom,	S a szívem minden dobbanása:
Értsem égő Szived szerezem!	Rajtad kívül más nem kell nekem
Tündöklő szép vagy, akár a nap,	Rabod vagyok, végtelen jószág!
Amerre jársz, ott virág fakad,	Te akartad: eljöttem hozzád
S tudom: itt maradsz mindig velem.	És kérek, hogy rendelkez velem!

Anonyma.

Aquinói szent Tamás az Oltáriszentségről.

Az isteni bőkezűség legnagyobb bizonyága.

Az Úr Jézus azért rendelte az Oltáriszentséget, hogy az Neki emléke legyen, nekünk pedig tökéletes áldozatunk. A harmadik indítók az volt, hogy e szentségben eledelül adja nekünk szent testét. Hogy miért tette ezt, annak magyarázatát elsősorban isteni nagylelkűségében és bőkezűségében kell keresnünk. Ő a legfőbb jó: tehát a legnagyobb-fokú bőkezűség illik Hozzá. De annál nagyobb bőkezűséget, hogy eledelül adja magát, már nem mutathatott volna. Miért?

I. Tekintsük magát az ajándékot, annak nagyságát. Ime, a minden javaknak bőkezű ajándékozója itt e Szentségben önmagát adja; s nemcsak nekünk adja, nemcsak odaadja, hanem eledelül adja: *«Vegyétek és egyétek»*. Sok mindenfélét adott már az emberiségnek, de így még nem ajándékozta meg. Neki adta az eget, a földet és minden más oktalan teremtményt, hogy szolgálatjára legyenek: *«Hatalmat adott neki a földön valók fölött»*. (Jéz. Sir. 17, 3.) *«Lássad a napot, a holdat és az égnek minden csillagait; mindezeket a nemzetek szolgálatára teremtette»*. (Deut. 4, 19.) *«Az Úr nem hagyta magát bizonyág nélkül jótéteményei felől: esőt adott az égből és termékeny időket; eltöltött eledellel, s örömmel szívünket»*. (Ap. Csel. 14, 16.) Valóban nagylelkű és bőkezű Istennek mutatta magát mindenkor, úgy hogy méltón kiált föl a zsoldáros: *«Mi az ember, hogy ennyire törődsz vele?»* (8, 5.) Szolgálatára rendelte az embernek ama nemes, felsőbbrendű, értelmes égi teremtményeket, az angyalokat is: *«Valamennyien szolgálattelvők e lelkek, szolgálatára rendelve azoknak, kik arra vannak hivatva, hogy elnyerjék az üdvösséget örökségül»*. (Zsid. 1, 14.) Mindegyikünknek már születésünkkor kirendelt egy angyalt, hogy szolgálatunkra legyen. E tisztét teljesíti is valamennyi, mindennap: a bűnből megtérítenek, a rossztól őriznek, az igazak lelkét fölviszik az égbe. *«Ime, elküldöm angyalomat, hogy előtted járjon (v. i. az erény útját mutassa) és őrizzen az úton (v. i. legyen védelmeződ az élet és a tisztító tűz szenvedéseiben) és bevigyen ama helyre, melyet számodra készítettem»* (v. i. a mennyországba). (Ex. 23, 20.) Sőt önmagát is odaadta az Úr, még pedig sokféle módon. Társunk lett e földi élet vándorlásaiban: *«Ő a mi Istenünk is egyszersmind; ő találta föl a bölcsesség minden útját és átadta az Izraelnek, az ő kedveltjének. Ezekután pedig föltűnt a földön és az emberekkel társalkodott»*. (Baruk 3, 37—38.) Mintha csak azt mondaná ezzel a próféta: Megmutatta Isten az embernek a helyes utat azáltal, hogy parancsokat adott neki a jó életre, hogy el ne tévedjen; s hogy ez az út nehéznek ne tűnjék föl az ember

előtt, emberré lett az Isten s ezáltal utitársunk. *«Járt-kelt Jézus, a falvakon és városokban tanítva és hirdetve az Isten országát; és a tizenkettő vele és némely asszonyok, kik megszabadultak a tisztátalanság szellemétől, mint Mária Magdolna, Johanna, Zsuzsanna és még sokan mások és nagy sereg jött hozzá».* (Luk. 8, 1—3.) A jó Mester valóban jó társuk lett, mert a legjobb szavakkal erősítette őket, mikor útközben elfáradtak; a veszélyben levőknek segítségére sietett, a betegeket meggyógyította, a holtakat föltámasztotta. De nemcsak társunk, hanem szolgálk is lett szükségünkben: *«Kiüresítette önmagát, szolgálai alakot vévén föl».* (Filip. 2, 7.) s a szomjazóknak italt, az éhezőknek ételt adott, tanítványainak megmosta a lábát. *«Az ember fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon. Úgy vagyok közöttetek, mint aki szolgál».* (Mát. 20, 27—28.) Ezenfelül pedig még váltságdíjúl is odaadta önmagát: *«Sokakért életét adja váltságul».* (Mát. 20, 28.) *«Szeretett minket Krisztus; odaadta értünk önmagát az Istennek jóillatú áldozatul».* (Filip. 2.) Azonban mindezeknél nagyobb és a legnagyobb az, hogy szent testét eledeül adja az embernek. *«Én, Efraimnak mintegy dajkája, lehajoltam hozzá, hogy táplálkozzék belőlem».* (Oz. 11, 3.) *«A kenyér, amelyet én adok majd nektek, az én testem a világ életéért».* (Já. 6, 52.) Nagy szent Gergely szerint *«az Úr Jézus, a jó Pásztor, életét adta juhaiért, hogy e szentségben testét és véréát adhassa és a juhokat, melyeket megváltott, saját testével, mint eledellel táplálja».* Ebben van a legnagyobbfokú bőkezűségnek és a különös szeretetnek a megnyilatkozása. Mert nagy dolog az: valakihez utitársul szegődni s őt mindenféle szükségében kiszolgálni; ennél még nagyobb: önmagát váltságdíjúl odaadni. Mindez azonban mégis valami módon távol van attól, akit e szerencse ér. Mikor azonban eledeül adja magát, ott megszűnik minden távolság, ott már a tökéletes egyesülés van. Mert a testben egyesül az étel és aki azt magához veszi. *«Aki eszi az én testemet, énbennem marad és én őbenne».* (Já. 6, 57.) Nyilvánvaló tehát, hogy az Úrnak ez az ajándéka az isteni jósnak legnagyobbfokú kiáradása.

II. Nagy-nagy bőkezűsége vall ezen ajándék, tekintve a személy méltóságát és nemeslelkűségét, aki azt adja. E szentségben bőven, szinte pazarul osztogatja szent testét, mert nemcsak a méltóknak és barátainak adja, hanem a méltatlanok elől sem veszi vissza, a bűnösök és ellenségei elől sem. *«Ellenem közelednek a gonoszok, hogy egyék húsomat».* (Zsolt. 26, 2.) Ő, aki megengedte, hogy a gonoszok keze által egyszer megfeszíttessék, megengedi, hogy kezükkel érintsék a bűnösök és fogukkal rágják szét e szentséget ellenségei és a tisztátalanok. Azt mondják, hogy az utolsó vacsorán ellenségének és árulójának, Judásnak is odanyújtotta szent testét. Valósággal jelen van mindenki számára, mint ahogyan a

nap fölkel a jók és rosszak számára egyaránt; e szentségben megkap-
hatják őt a méltók és méltatlanok egyaránt, csak az eredmény lesz más
és más. Mert a méltó az Isten jóságában részesül e szentség vétele által,
a méltatlan pedig a gonosznak szolgájává lesz. Végy példát a napsugár-
ról: mi az az egészséges szemnek s mi az a beteg szemnek! Nagy dolog:
nagy ajándékokat adni ismerősöknek és jóbarátoknak; még nagyobb:
szolgáknak és szolgálóknak; a legnagyobb: ismeretleneknek és átutazók-
nak; de a legeslegnagyobb: ellenségeknek. Épen ezért igen nagy hálát-
lanság vádja éri a méltatlanokat: «*Miért üldöztök engem és ... töltöttök
az én hússommal?*» (Jób 19, 22.) «*Talán megveted az Isten jóságának,
türelmének és nagylelkűségének gazdag ajándékait? Nem tudod, hogy az
Isten irgalma bűnbánatra vezérel téged?*» (Róm.) Bőséges a jósága, kegyes-
sége és nagylelkűsége az Istennek, ki ellenségeinek és azoknak a meg-
számlálhatatlanoknak, akik ellene annyit vétkeznek, oly sok jót tesz, leg-
főképen pedig mikor megengedi, hogy az ilyenek magukhoz vegyék
szent testét, hogy e nagylelkűségével megtérítse őket.

III. Ez az isteni nagylelkűség végül nyilvánvaló abból, hogy aki
e szentségben magához veszi az Úr testét méltóan, az megistenül, v. i.
ezen eledel jóságának kegyelme által, vagy pedig a Krisztus-másolás
elképzelése és akarása által valami módon hasonlónak lesz Istenhez. «*Akik
pedig befogadták Őt, hatalmat adott nekik, hogy Isten fiaivá legyenek*»
(Já. 1, 12.), azaz a jóság kegyelme által Istenhez hasonlók. «*Mivel az
Úr Jézus részese az istenségnek és a testnek, azért te, aki eszed az Ő
testét, ezen eledel révén részesévé leszel az ő isteni természetének; az
istenti természet pedig a jóság!*» (Szent Ambrus.) Tehát ezen eledel
révén részesévé lenni az isteni természetnek: annyi, mint kegyelem által
hasonlónak lenni az Isteni jósághoz. «*Aki jó, kegyelmet nyer az Úrtól.*»
(Péld. 12, 2.) A kegyelem pedig nem más, mint az isteni jóságnak átöm-
lése a lélekbe, amely ezáltal hasonlónak lesz Istenhez, előtte kedvessé s
az örök életre méltóvá. Mert az isteni nagylelkűség nem elégszik meg
azzal, hogy e szentséggel, mint eledellel az értelmet megvilágosítsa,
az akaratot gyógyítsa, az emlékezetet gyönyörködtesse, hogy az egész
embert a jóban megerősítse s titokzatos testébe fölvegye, beoltsa, hanem
azonfelül Istenhez hasonlónak teszi ezen életben a kegyelem által, a más-
világon a megdicsőítés által. Ennél magasabbra nem emelkedhetik az
ember!

Fordította: Eöri János.

**Dicsértessék és áldassék most és mindörökké az
Úr Jézus Krisztus a legméltóságosabb Olfáriszent-
ségben!**

A Szentlélek a papokról.

SZOMORÚ tapasztalati tény az, hogy sok-sok jó hívő nincs tisztában azzal, hogy *kicsoda* is az a katolikus pap. Ellenségeink szídják, gúnyolják, rágalmazták a papokat; ez már az ő mesterségük. Hiveink pedig mit csinálnak? Megettáborodnak a rágalomhadjárat láttára. Felelni nem tudnak a vádakra, hallgatnak és a tehetetlen némaság gyors következménye az lesz, hogy ők maguk is azok közé állanak, akik a papság szapulásával lopják a napot, rontják a levegőt.

A hívek másik, jóindulatú csoportja pedig azzal árt nagyon a lelkipásztorok terhes és felelősséggel teljes munkájának, hogy a papokban túlságosan az *emberit*, az *egyénit*, a *személyit* kutatja, nézi és figyeli! Gyakran személyi kultuszt csinálnak a papokból. Tessék elhinni, a becsületesen dolgozó, apostoli buzgóságú papot lehangolja, azt is mondhatni elkészeríti az, ha a jó hívek inkább őt a működő, prédikáló, tevékeny papot magasztalják és nem inkább azt, akiért a pap dolgozik, Krisztust.

A Szentlélek «levele» hozzánk a Szentírás, ebből álljon itt mindannyiunk okulására néhány idézet, amely megmagyarázza nekünk, hogy *milyen szemmel* kell egy katolikus papra tekintenünk és mit is kell róla tartanunk:

1. Az édes Jézus azt mondja az ő szolgálóiról: «Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, s én rendelvelek, hogy gyümölcsöt teremjétek és a ti gyümölcsötök megmaradjon.» (Ján. 15, 16.)

2. Az evangélium azt írja, hogy Krisztus Urunk «magához hívta, akiket ő akart.» (Mk. 3, 13.)

3. Az isteni Mester intelve a hívekhez: «Bizony, bizony mondom nektek: Aki befogadja azt, akit én küldök, *engem* fogad be.» (Ján. 13, 20.) És viszont az ő szolgálóira vonatkozó komoly figyelmeztetés: «Aki titeket hallgat, *engem* hallgat; és aki titeket megvet, engem vet meg.» (Lk. 10, 16.)

4. *Sz. Pál* a papokról: «... mi Isten munkatársai vagyunk.» (1 Kor. 3, 9.) «Krisztus helyett járunk tehát követségben, úgymint az Isten intvén miáltalunk.» (2 Kor. 5, 20.) Épen ezért: «mely ékesek a békehírdetők lábai, kik jókat hirdetnek.» (Róm. 10, 15.)

5. Milyen annak a papnak lelki-, kedély-, érzelemvilága? A Jézus sz. Szive szerint való pap így gondolkozik: «Mely kellemesek a te hajlékaid, erők Ura! Kívánczik és eped lelkem az Úr tornácai után. Szivem és testem *örvendeznek* az élő Istenben. Mert a *veréb* talál magának házat, és a *gerlice* fészket, hová fiait helyezze, — én a te oltáraidat, erők Ura, királyom és Istenem! *Boldogok*, kik a te házában laknak, Uram! örökön örökké dicsérnek tégedet.» (83. Zsolt.)

gadhoz őket legyőzhetetlen hatalmaddal. Érezzék annak szükségét, hogy a Te jóságodat viszonzniok kell állandó, buzgó imádással, a szentmise szorgalmas, áhitatos és figyelmes hallgatásával, gyakori szentáldozással és a gyermekek első áldozásának szorgalmazásával. Terjeszd ki, ó, Uram

alázatosan esedezünk, szeplőtelen Szűzanyád közbenjárása által Eucharisztikus Országodat az egyes emberekre, családokra, intézményekre és népekre, hogy az igazi békét megtalálják a Te édes uralmad szent jogainak elismerésében és szeretetednek meg nem ingatott hatalmában, mely egyesíti és testvérekké teszi Benned az embereket. Amen.

Fordította: *Dr. Meszlényi Zoltán.*

Imprimatur Strigoniae 20. Maji 1922. Joannes card. aepus.

A Középponti Oltáregyesület választmánya máj. 8-án délután 4 óraker tartotta utolsó gyűlését. Dr. Babura László üv. igazgató Szent Pál szavaival üdvözli a választmányt: *Gaudete in Domino! Örüljete az Úrban!* Szent Pál nagyon tövise, nagyon tüskés utat jár és az ő éneke mégis a táborhegyi intonáció: «Jó nekünk itt lenni». Tegyük magunkévá ezt az örömet, hisz ha szenvedünk is, ha meg is szúrnak a tövissek, mégis meg van az a nagy vigasztalásunk, hogy közel vagyunk az Oltáregyesületben az édes Jézushoz. Övele, Óerte, Óáltala mindig örülhetünk. — Jelenti a választmánynak, hogy a római eucharisztikus kongresszussal kapcsolatban az Örökimádás-templomban szintén lesz háromnapos ájtatosság a legfölségesebb Oltáriszentség imáadására. — Indítványára a választmány nagy örömmel hozzájárult ahhoz, hogy Majláth G. Károly grófot, az erdélyi püspök úr ónagyméltóságát 25 éves püspöki jubileuma alkalomával feliratban üdvözölje. — Hontipolyszakálos kérelmének letárgyalása után a gyűlés a szokásos imával ért véget.

A Budapesti Országos Központi Oltáregyesület szervezete és működése.

(Folytatás.)

VI. Tagfelvétel.

1. Az országos központ az ország minden részéről jelentkező tagokat beírhat.

2. A helyi központok csak azokat írhatják be tagjaik közé, akik a fiókegylet területéhez tartoznak (kerület, plébánia).

3. E helyi központokon kívül, csakis az országos központ és a helyi központok terjesztői és terjesztőnői, akik erre írásbeli megbízást kaptak, írhatnak be új tagokat és vehetik fel azoknak adományait, illetve gyűjthetnek az egyesület nevében.

Jegyzet: Aki már az Oltáregyesület tagja volt, nem írható be újból mint új tag a központi törzskönyvbe, vagy a fiókegylet tagjai közé, azonban neve ott lehet a fiókegylet névsorán, amelyhez lakásánál fogva tartozik.

VII. Egyházi szerek kiosztása.

Csakis azon szegény templomok részesülhetnek a központi Oltár-egyesület adományaiban, amelyekben az Oltár-egyesület meg van alakítva és ennél fogva a központ fiókegyletét képezi.

Hogyan készítendőek a kérvények?

1. Budapesti fiókegyleteknél az illető plébános úr kérvényt intéz a központi irodához (IX., Üllői-út 77. sz.), melyben megnevezi a legszükségesebb tárgyakat, melyeket temploma nélkülöz. A kérvényhez az esperes által láttamozott templomi leltárkivonat is melléklendő, amely nélkül a kérvény nem vétetik figyelembe.

2. Az országos központtal együttműködő egyházmegyék fiókegyletei szintén a fenti utasítás szerint készítik el kérvényüket, azonban nem küldik közvetlenül az országos központba, hanem a saját egyházmegyei megbízotthoz, vagyis a püspök által kinevezett egyházmegyei igazgatóhoz, aki — ha az egyházmegyei központ is készít egyházi ruhákat — ezzel egyetértve megadja az illető templomoknak azon tárgyakat, amelyek megadhatók, azután a kérvényt a leltárral együtt a budapesti központba küldi, hogy a saját egyházmegyei központ adományai ott részben vagy egészben kiegészíttessenek.

Nem nyilvános jellegű kápolnák nem részesülhetnek adományokban, kérvényeik tehát nem vehetők tekintetbe, úgy mint a szegény plébániáké, mindazonáltal, ha az egyesület módjában áll és a szegény templomok hátránya nélkül megteheti, igyekszik e kápolnáknak is adni egyetmást, azon feltétel alatt, ha ott az Oltár-egyesület meg van alakítva és havonként rendszeresen megtartják a szentségimádást.

A kérvényeket január 1-je előtt kell az országos központi Oltár-egyesület irodájába küldeni (Budapest, IX., Üllői-út 77. sz.), hogy a husvét körüli kiosztásban részesülhessenek, vagy kivételesen szükséges esetekben július 1-je előtt.

Adományok. Anyagi vagy pénzbeli adományokat hálás köszönettel fogadunk, hogy minél nagyobb mértékben segíthessük a szegény templomokat. Az Örökimádás-templomban imádkoznak a nagylelkű jótevőkért.

A Budapesti Központi Oltár-egyesület rendes ájtatossága minden hó 2. vasárnapján van az Örökimádás-templomban:

reggel 8 órakor szentmise, közös szentáldozással,

délután 1/4 órakor szentbeszéd és áldás,

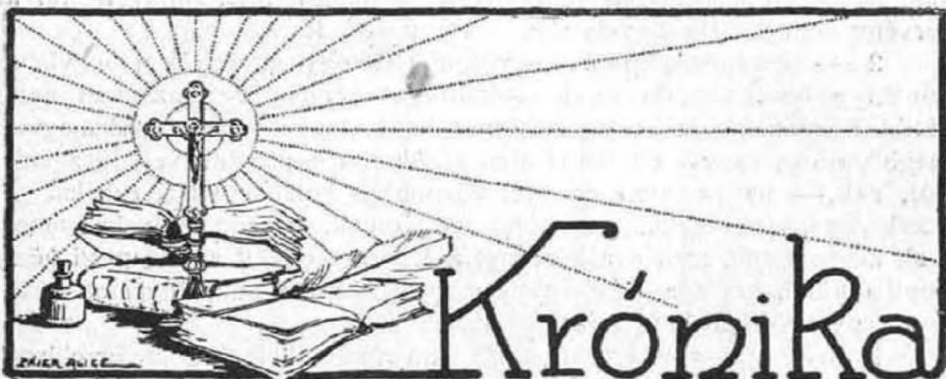
egész nap szentségimádás, férfiak, nők és gyermekek számára fenntartott térdeplőkön.

Az imádók IX., Üllői-út 77. sz. alatt a portásnál kapják az érmet,

melyet imádás után ott visszaadnak. Csak ez éremmel lehet a térdeplőn imádást tartani.

Megjegyzés: Az egyes oltáregyesületek testületileg semmiféle más egyesületbe be nem léphetnek, (természetesen egyénekenként a tagok bent lehetnek bármiféle jó egyesület vagy társulatban) sem másnak — mint az Oltáregyleti Központnak — beszámolót nem küldhetnek.

Nihil obstat. *Dr. Ladislaus Babura* censor dioecesanus. Nr. 1099. Imprimatur. Strigonii, die 18. Aprilis 1921. *Joannes card.* aepus.

Május az Örökimádásban. Április 30-án nyitotta meg *P. Zadravecz István* tábori püspök a májusi ájtatosságokat. Szentbeszédében a Boldogságos Szűz képét festette meg, amint az éggel s a földdel érintkezik. A Boldogságos Szűzben a jó Isten *Anyát* adott az Egyháznak, hogy az Ő parancsolatai az embereknek az édesanya gondoskodásával és közbenjárásával könnyebbek legyenek. Szűz Mária tisztelete igazi *magyar kötelesség*; Magyarország nem lehet csak «Regnum Christianum», hanem az legyen, ami a régi nagysága idején volt: Regnum Marianum. A májusi szentbeszéd témája: «Az Anyaszentegyház Mária-tiszteletének apologiája» volt. Szónokok: *dr. Kmoskó Mihály* egyetemi tanár, *dr. Ámon Pál* papnöveldei kormányzó, *dr. Bubura László* lelkiigazgató; *Mészáros István* apát, *dr. Hernitz József* káplán, *dr. Marquart Gábor* hittanár, *Szelényi István* káplán *dr. Meszlényi Antal* hitoktató; *Farda Ignác* hitoktató, *Flienert Károly*, *dr. Mátrai Gyula*, az Örökimádás lelkesze voltak.

Eucharisztikus triduum. A római nemzetközi eucharisztikus kongresszussal egyidőben a magyar eucharisztikus élet centrumában, az Örökimádás templomban szintén voltak eucharisztikus ájtatosságok. Máj. 25-én délután 2 órakor a «Simor Intézet», 3 órakor a «Szent Margit Intézet», 4 órakor a «Ranolder Intézet» növendékei jelentek meg az

Örökimádásban, hogy köszöntsék és imádják örökös trónján a szentségi Jézust. Minden csoport félórai szentségimádást végzett, azután rövid szentbeszédet hallgatott és a bibornok hercegprimás által jóváhagyott felajánlási imát elmondva, búcsuzott el az édes Jézustól. 1/4 óraker dr. Breyer István prelátnus, miniszteri tanácsos lépett a szószékre s az Úr Jézusnak a gyermekek iránti szeretetét fejtegette. 3/4 óraker fogadta a papság templom bejáratánál Schioppa Lőrinc pápai követet, aki fényes segédlettel vonult az oltárhoz és meghallgatta a központi eucharisztikus gyermekszövetségek felajánló imáját a legméltóságosabb Oltáriszentséghez s utána ő adta a megnyitó ünnepélyes áldást. A legf. Oltáriszentség mindhárom napra éjjel-nappal kitéve maradt. A buzgó oltáregyleti hölgyek a Reparatrix-szerzetesnőkkel együtt serénykedtek az Eucharistia éjjeli imáadásában. Máj. 26-án délután 3 óraker az angolkisasszonyok növendékei; 4 óraker pedig a Notre Dame de Sion zárda növendékei végeztek szentségimádást és felajánlást. Dr. Breyer István szentbeszéde után a családok Jézus Szentséges Szívének ajánlották fel magukat. Az ünnepélyes áldást dr. Csizsárik János c. püspök, követségi tanácsos tartotta. Máj. 27-én dr. Breyer István szentbeszéde után az országot ajánlotta fel Jézus Szentséges Szívének. Mindhárom napon elmondották áldás alatt azt az imát, melyet a kongresszusra Rómában írtak és búcsuval láttak el.¹ A triduum alatt a buzgó hívek nagy tömegei siettek a szentségi Jézus dicsőítésére és engesztelésére. Impozáns volt az ájtatosság befejezése. Máj. 28-án reggel 1/2 óraker a pápai nuncius Ökegyelmessége mondott szentmisét, amelynek keretében félórán át áldoztatta a közös szent áldozáson résztvevőket. A délelőtti folyamán is rengeteg buzgó szent áldozás volt a szentségi Jézus engesztelésére. Délután már 4 óraker sűrű tömeg vette körül az Örökimádást.

A bejárat fölé pompás oltárt emeltek, minden ablakból a zászlócskák lengenek a pápai színekkel, 1/4 óraker érkezik meg dr. Csernoch János bibornok hercegprimás, akit a papság élén dr. Mészáros János prelátnus, érseki helynök, oltáregyleti országos igazgató fogad. A bibornok az oltárhoz vonul. Rövid szentségimádás után a szószékre lép s a római eucharisztikus kongresszus jelentőségét, az Egyházban, az Eucharisziában rejlő egyesítő erők fenségét fejtegeti. Beszéde után megindul a körmenet. A Legszentebbet a bérnálásban kifáradt főpásztor helyett dr. Mészáros János vikárius viszi. Ott vannak az összes kongregációk zászlóik alatt, az eucharisztikus szövetségeseik, az oltáregyesület terjesztőnői lámpásaikkal, a központi szeminárium növendékei karingben, égőgyertyákkal, a fényes asszisztencia között közvetlen a mennyezet előtt a biboros

¹ Teljes szövegét fentebb közöltük.

főpásztor; a baldachin mögött Augusztia főhercegnő legifjabb leánya és Eszterházy Bernadette hercegnők haladnak, utánuk a hívek megszámlálhatatlan sokasága. Utirány: Gyep-, Tűzoltó-, Bokréta-utca, Üllői-út. Minden fordulónál a rendező lelkész intésére megfordul az egész menet és térdenállva fogadja az áldást a legfölségesebb Oltáriszentséggel. Megható volt látni a biborba öltözött hercegprimást, amint minden áldásra ő is letérdelt az utca porába és meghajtott fővel fogadta Annak áldását, akitől minden kegyelem származik. Visszatérve az Örökimádáshoz, a kongreganisták bevonulnak a templomba, a kívül maradt nagyszámú hívekre a templom bejárata fölé emelt magas oltártól ad áldást az érseki helytartó. Amikor a legméltóságosabb Oltáriszentség visszaérkezik a főoltárhoz, a biboros főpásztor arany vecsernyepalástot ölt s a Te Deumot intonálja. Lelkes hangon folytatja a kórus orgonakiséret nélkül. Tiszta férfihangok. Mintha a katakombák szerpapjai énekelnének. Majd a «Tantum ergo», «Genitori» hangzik föl a kóruson és a Biboros Főpásztor áldást ad a Legszentebbel. A legméltóságosabb Oltáriszentséget visszahelyezik a tabernakulumba és a «Hol szent Péter» pápai himnusszal befejezik azt a feledhetetlen szép ünnepséget, amelynek főcélja a szentségi Jézus dicsősége, imádása, engesztelése volt. Hisszük, hogy az Ő kegyelme segített is eme célunk elérésében. *Dicsőíttessék és áldassék most és mindörökké a legméltóságosabb Oltáriszentség.*

* * *

Úrnapi körmenet az idén [az Örökimádásban a most [megtartott ünnepi processzió miatt elmarad.

A Mátyás-templomi úrnapi körmeneten sem vesz részt a Központ.

Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

Örökimádás folyóirat egész évi előfizetés 60 K, egyes példány 6 K, egy régi teljes évfolyam 20 K, az összes meglévő teljes évfolyamoknak megvételénél, minden egyes évfolyam 15 K. — Az Oltáregyesület Utmutatója 18 K, Vezérkönyve 12 K, Felvételi füzet 60 fill. Érme (oxidált) 100 K, Felsőzados Története 40 K. — Jézusom Örömom folyóirat egész évi előfizetés 25 K, egyes példány 2 50 K, régi teljes évfolyam 20 K, tömeges rendelésnél egy címre: 100 példánytól kezdve példányonként 20 K, 200 példánytól kezdve példányonként 15 K, 300 példánytól kezdve példányonként 15 K. — Az Eucharisztikus Gyermekszövetség érme 18 K, Kis Örökimádás Imakönyv 40 K, Fehér Liliom 1 K, Gyermekszövetségi zászló levelezőlap 3 K.

Különfélék: Litánia (latin szöveggel) 1 K, Litánia Szent Józsefről 50 fillér, Levelezőlapok az Örökimádás templomról 1 50 K, Jézus Szívének Kis Breviáriuma (kötve) 35 K, Havi magány (Nádasdy) 50 K, Az Eucharisztia zenéje 20 K, Szent Zita élete 15 K, egyszerűbb kiadásban 10 K, Kempis Tamás Krisztus Követése 65 K, Oltáregyleti alumínium érem szalaggal 85 K.

Felelős szerkesztő: Dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.